

РЕШЕНИЕ

№ 2794

гр. София, 25.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 25.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **12085** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 220 от ЗМ.

Образувано е по жалба на „Амичи 2018“ ЕООД, [населено място], срещу Решение № 32-622822 / 14. 11. 2023 г. на директора на Териториална дирекция Митница Б..

В жалбата се излагат съображения, че в хода на административното производство са допуснати съществени процесуални нарушения – в обжалвания акт ни са изложени аргументи относно основателността на митническия орган, довели до прилагането на чл.140, ал.1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 и определяне на нова митническа стойност на употребяван пътнически автомобил V. – G.. Сочи се нарушение на основни принципи по АПК. Поддържа, че при вноса на автомобилите е представил всички необходими документи за определяне на дължимите задължения, които са приети от митническите служители и чиято доказателствена стойност не е оспорена. Излага съображения, че не е спазен последователността при определяне на митническата стойност. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение на директора на Териториална дирекция Митница Б..

В с.з., жалбоподателят, редовно призован се представлява от адв. Т., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Позовава се на многобройната практика на АССГ и ВАС по идентични казуси. Претендира разносните по делото, съобразно представен списък.

Ответникът - директора на Териториална дирекция Митница Б., чрез процесуалния си представител юр.С., счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Представя писмена защита.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 25. 11. 2020 г. с митническа декларация с № 20BG001007025737R3, жалбоподателят „Амичи 2018“ ЕООД, е поставил в Митнически пункт Пристанище Б. Център под митнически режим „допускане за свободно обръщение” стока описана като „пътнически автомобил-катастрофирал“, марка „V.“ модел „G.“, шаси № 3VW217AU0FM065675 и дата на първоначална регистрация 01. 01. 2015 г.

Декларираната цена на стоката е 1 069 CAD и митническа стойност 1 342,69 лв., заплатени задължения – мито 134,27 лв. и ДДС 320,39 лв.

С получено писмо с рег. № 32-441111/16.12.2022 г. на ЦМУ от канадските митнически власти- „С. Border S. Agency“ е предоставена информация за превозни средства, декларирани за износ в К. с местоназначение ЕС. Посочената информация е препратена до всички териториални дирекции на Агенция „Митници“ по компетентност, съответно в ТД Митница Б. е постъпила с писмо с рег. № 32-17346/13.01.2023 г. на ТД Митница Б.. Предвид горното е осъществен последващ контрол по чл. 84, ал.1, т. 1 от ЗМ на стоката, декларирана с МД с MRN 20BG001007025737R3/25.11.2020 г. като са анализирани всички, приложени към МД документи и предоставените данни от канадските митнически власти. С писмо рег. № 32-470240/10.07.2023г. от Директора на ДМРР е изпратен оригинален файл предоставен от канадската митническа администрация (Приложение към писмо Рег. № 32- 470240/10.07.2023г. BG_ExportDeclaration-9396-9053_Quebec_Inc.xlsx). Установено е, че е налице съответствие по отношение на декларираната стока , на износителя 9396-9053 Quebec Inc, посочен в морска товарителница № MEDUMC576839 и фактура № RA-E20092802/28.09.2020г., представена от декларатора, като същия номер е посочен в - Exporter_Name от таблица BG_ExportDeclaration-9396-9053_Quebec_Inc.xlsx, sheet E. Declaration, както и съответствие по отношение на номера на канадската износна декларация, а именно CAED: [банкова сметка], посочен в морска товарителница № MEDUMC576839, представена от декларатора, като същия номер е посочен в - Proof_ of _Report от таблица BG_ExportDeclaration-9396-9053_Quebec_Inc.xlsx, sheet ExportDeclaration, sheet Commodities и sheet Containers.

Установено е несъответствие обаче по отношение на декларираната в МД цена в размер на 1 068 CAD, спрямо предоставената от канадските митнически власти цена в размер на 3 615.0 CAD, посочена в - Total Value/Total Value_Currency от таблица BG_ExportDeclaration-9396- 9053_Quebec_Inc.xlsx, sheet Commodities.

Във връзка с посочената информация са възникнали основателни съмнения относно действителната цена на стоката, както и елементите, които се прибавят към нея при определяне на митническата стойност.

Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 140, § 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2447/2015 и чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013, с писмо рег. № 32-57783/13.02.2023г. от вносителя “АМИЧИ 2018“ ЕООД, EORI

BGC205159243ZZZZ9 са изискани заверени копия на всякакви налични документи, данни и снимков материал, като доказателства в подкрепа на декларираната цена на стоката по МД MRN 20BG001007025737R3/25.11.2020 г.

Писмото с рег. № 32-57783/13.02.2023г. на МП „ Пристанище Б. център“ е изпратено до вносителя “АМИЧИ 2018 “ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Съгласно известие за доставяне ИД PS 8000 02WZOP В същото е получено на 15.02.2023г.

На 23.02.2023г. с писмо вх.рег. № 32-73446/23.02.2023г. на ТД Митница Б., управителя на “АМИЧИ 2018 “ ЕООД е отправил молба за удължаване на срока за предоставяне на документи, определен съгласно чл. 15, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и чл.5, ал. I от ЗМ.

На 27.04.2023г. с писмо вх. рег. № 32-159575/27.04.2023г. на ТД Митница Б. от “АМИЧИ 2018 “ ЕООД, ЕИК[ЕИК] са предоставени данни за счетоводно отразяване на стоки и свързаните с тях разплащания, които не могат да бъдат обвързани с конкретния автомобил допуснат до свободно обращение с митническа декларация MRN 20BG001007025737R3/25.11.2020 г.. Единствено може да се констатира, че centa на която е продаден автомобил с шаси: 3VW217AU0FM065675 е на стойност 12 500 лв. (без ДДС), видно от приложена фактура № [ЕГН]/19.02.2021 г. и „ Аналитичен регистър на сметка 702 Приходи от продажба на стоки“ от 19.02.2021 г. до 19.02.2021 г.

След анализ на предоставената информация с писмо вх.рег. № 32-159575/27.04.2023г. на ТД Митница Б. от “АМИЧИ 2018 “ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е установено следното:

- не са налице доказателства в подкрепа на точността на декларираната цена съгласно приложената фактура RA-E20092802/28.09.2020 г., като напр. фактури, поръчки, оферти, кореспонденция или др. подобни предшествващи сделката;
- няма данни за счетоводно отразяване на автомобил с шаси :3VW217AU0FM065675 и на каква стойност, както и дали са отразени разходите за ремонт на автомобила в счетоводните регистри на дружеството;
- не са приложени банкови извлечения на валутните сметки на дружеството или хронологичен регистър на банковите операции;
- не е представен документ за извършено плащане, както и липсват данни за извършени плащания и сделки или договор за посредничество.

Предвид приложените към МД документи, както и предоставената информация с писмо вх. рег. № 32-159575/27.04.2023г. на ТД Митница Б. от “АМИЧИ 2018“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], съпоставена и анализирана с получения отговор от канадските власти, митническите органи не са намерили достатъчно доказателства в подкрепа на декларираната цена и/или елементите, които се прибавят към нея, във връзка с което приемат, че са налице основателни

Предвид основателните съмнения и липсата на доказателства относно декларираната цена, митническите органи приемат, че декларираната въз основа на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. митническа стойност, определена на база на фактура № RA- E20092802/28.09.2020г., издадена от „9396-9053 QUEBEC Inc.“ следва да бъде отхвърлена.

С Решение № 32-622822 / 14. 11. 2023 г. на директора на Териториална дирекция Митница Б. е извършена корекция на посочените данни в единния административен документ с № 20BG001007025737R3 / 25. 11. 2020 г., като е определена митническа стойност на стоката в размер на 4 544,78 лв., вследствие на което са определени

митнически задължения за довносяне, от които мито в размер на 320,21 лв. и ДДС в размер на 704,46 лв., както и лихви за забава, считано от 25. 11. 2020 г. Решението е връчено на 23. 11. 2023 г.

С жалба рег. № 32-663303 / 07. 12. 2023 г., „Амичи 2018“ ЕООД оспорва горепосоченото решение по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в законния срок, срещу подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, по аргумент от чл. 19, ал. 7 от ЗМ. Съгласно тази норма, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22 §§ 4, 5, 6 и 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, чл. 27 и чл. 28, се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е подало предварително заявление. Следователно, оспореното решение на директора на ТД Митница Б. в Агенция Митници, е издадено от компетентен административен орган, в рамките на неговата териториална и материалноправна компетентност, съобразно предоставените му правомощия.

Според постоянната съдебна практика правната уредба на Съюза относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности.

Основният метод за определяне на митническата стойност е този посочен в чл. 70, параграф 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 за създаване на Митнически кодекс на Съюза, съгласно който базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост, като съгласно параграф 2 действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача на внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

Съгласно чл. 140 от Регламента за изпълнение /ЕС/ 2015/2447, когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в член 70, параграф 1 от Кодекса, те могат да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако съмненията им не отпаднат, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса.

Съобразно член 74, параграф 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013, когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от „а“ до „г“ от параграф 2, докато се стигне до

първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Редът на прилагане на букви „в“ и „г“ от параграф 2 се обръща, ако деклараторът поиска това.

Съобразно параграф 2, митническата стойност, определена в резултат на прилагането на параграф 1, е:

а/ договорната стойност на идентични стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване;

б/ договорната стойност на сходни стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване;

в/ стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите; или

г/ изчислената стойност, която се състои от сбора на: i) разходите или стойността за материалите и за производствените или другите операции, използвани при производството на внасяните стоки; ii) сума за печалба и за общи разходи, равна по размер на тази, която обичайно се начислява при продажбите на стоки от същия клас или вид като стоките, подлежащи на остойностяване, които са произведени от производители в страната на износа за износ в Съюза; iii) разходите или стойността на елементите, посочени в член 71, параграф 1, буква д).

Легалните дефиниции на понятията „идентични стоки“ и „сходни стоки“ са дефинирани съответно в чл. 1, § 2, т. 4 и т. 14 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447 . Съобразно същите „идентични стоки“ означава - в рамките на определянето на митническата стойност - стоките, произведени в същата държава, които са еднакви във всяко отношение, включително физическите им характеристики, качеството и репутацията им. Незначителните различия във външния вид не изключват стоките, които в друго отношение отговарят на определението, от третирането им като идентични. "Сходни стоки" означава — в рамките на определянето на митническата стойност — стоки, произведени в същата държава, които, въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимнозаменяеми в търговско отношение; сред факторите, които определят дали стоките са сходни, са качеството на стоките, репутацията им и съществуването на търговска марка.

В хипотезите, в които митническата стойност не може да се определи по реда на чл. 74, § 2, митническото остойностяване се извършва по реда на чл. 74, § 3 МК - въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза. Съобразно чл. 144 от Регламента за изпълнение, при определяне на митническата стойност по член 74, параграф 3 от Кодекса е възможно да се използва разумна гъвкавост при прилагането на методите, предвидени в член 70 и член 74, параграф 2 от Кодекса. Така определената стойност се основава във възможно най-голяма степен на определените преди това митнически стойности. Когато не може да се определи митническа стойност по параграф 1, се използват други подходящи методи. В този случай митническата стойност не може да се определя въз основа на някое от следните: а/ продажната цена в рамките на митническата територия на Съюза на стоките,

произведени на митническата територия на Съюза; б/ система, при която за определяне на митническата стойност се използва по-високата от две възможни стойности; в/ цената на стоките на вътрешния пазар на държавата на изнасяне; г/ разходите за производство, различни от изчислените стойности, които са определени за идентични или сходни стоки по член 74, параграф 2, буква г/ от Кодекса; д/ цените за износ в трета държава; е/ минимални митнически стойности; ж/ произволно определени или фиктивни стойности.

Преминаването към субсидиарните методи е обусловено от наличие на основателни съмнения относно декларираната от ввеждащия стоката на територията на общността стойност. Тези съмнения вносителя следва да бъде уведомен и едва ако не бъдат разсеяни, е налице възможност за определяне на митническата стойност по този ред. Терминът "основателни съмнения" няма легална дефиниция в Кодекса или в Регламента за изпълнение, при което следва проявлението му да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установени факти и обстоятелства.

В тежест на митническите органи е, при условията на приложимото съюзно право, да докажат основателността на съмненията, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на процесната стока.

При това съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и митническите органи да са дали подходяща възможност на лицето да изложи гледната си точка. Съгласно Решение на Съда на ЕС от 28 февруари 2008 година по дело C-263/06, т. 52 „когато имат основание да се съмняват, че декларираната стойност представлява цялата платена или платима сума, митническите органи не трябва непременно да определят митническата стойност въз основа на метода за договорната стойност и могат да отхвърлят декларираната цена, ако съмненията продължават, след като евентуално са поискали предоставянето на цялата информация или на всички допълнителни документи и след като са дали на съответното лице подходяща възможност да изложи гледната си точка относно съображенията, на които се основават посочените съмнения“. Взеха се предвид, също така, мотивите в решение на Съда на Европейския съюз от 9 ноември 2017 г. по дело C-46/2016 в насока, че митническият орган следва да положи дължимата грижа при използването на всеки един от последователните методи преди да направи извод за неговата неприложимост. “Този орган обаче е длъжен да проучи всички източници на информация и базите данни, с които разполага. Той трябва и да позволи на съответните икономически оператори да му предоставят цялата информация, която може да бъде полезна за определянето на митническата стойност на стоките“. Също така, по аргумент от чл. 22, параграф 7 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 митническите органи са длъжни да мотивират всяко решение, което е неблагоприятно за заявителя. Зачитането на правото на защита

представлява основен принцип на правото на Съюза, който трябва да се прилага във всеки случай, когато административен орган възнамерява да приеме акт, увреждащ лицето, към което е насочен. Задължението за мотивиране, което е в тежест на митническите органи трябва, да позволява ясно и недвусмислено установяване на причините, поради които те не са приложили един или няколко от методите за определяне на митническата стойност. Визираните изисквания в случая не са спазени. С оспореното решение не е мотивирано и обосновано претендираното наличие на предпоставките за ползването на последния метод по § 3 на чл. 74. В случая напълно формално от страна на митническия орган е посочено, че са изчерпани всички възможности за определяне на митническата стойност по чл. 74, § 2 от Регламент № 952/2013 г. Съществен момент тук е, че когато митническата стойност не може да бъде определена по правилата на чл. 70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 остойносттаването на внесените стоки се извършва по реда на чл. 74 от същия регламент при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2, букви от „а“ до „г“, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Единствено когато митническата стойност не може да бъде определена, чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи следващото, при установената поредност. След извод за неприложимост на същите/ който следва да е надлежно мотивиран/ се преминава към последния /резервен/ метод по параграф 3. В случая, по отношение на методите, посочени в чл. 74 § 2, б. „в“ и „г“ от Регламент /ЕС/ № 952/2013, липсват данни от митническите органи да са извършвани проверки или да са установени обстоятелства, сочещи на невъзможност за приложението им, като в оспореното митническо решение липсват конкретни факти и обстоятелства за неприложимост на визираните вторични методи за определяне на митническата стойност, а са изложени само общи и бланкетни твърдения. Хипотезата на чл. 74, § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 е последна възможност за определяне на митническите стойности на автомобилите и за да се приложи същата, следва да е обоснован извод за неприложимост последователно на всеки от методите по чл. 74, § 2 б. „а“, „б“, „в“ и „г“ от Регламент /ЕС/ № 952/2013. В това отношение не е изпълнено изискването за мотивиране, което несъмнено е в тежест на митническите органи и следва да позволява ясно и недвусмислено установяване на причините, поради които те не са приложили един или няколко от методите за определяне на митническата стойност. Също така, само посочването, че при изследване възможностите за прилагане на методите по чл. 74 § 2 „а“ и „б“ липсвала информация в МИСЗА за идентични или сходни стоки, но без да е ясно изобщо извършена ли е проверка, и при

положителен отговор по какви точно зададени критерии, и без обсъждане и прилагане като част от административната преписка на съответни справки, ако такива са били направени, не е достатъчно да обуслови законосъобразност на последователното изключване на тази методи. По делото не са представени доказателства, в т.ч. извлечение от изготвени справки МИСЗА, от които да са видни зададени критерии като марка, модел, тип двигател, година на първа регистрация, страна износител и прочие, както и дали е налице информация и ако е налице такава, отнася ли се тя за сходни стоки по смисъла на чл. 1, § 2, т. 14 от Регламента за изпълнение. Всъщност, митническият орган не е изпълнил вмененото му задължение преди да прибегне към определяне на митническата стойност по разглежданата декларация по 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., да изчерпи визирани в чл. 74, § 2 вторични методи по букви от „а“ до „г“. В случая, в оспореното решение са посочени мотиви, с които тези методи са отхвърлени като неприложими, но така изложените мотиви са общи и съдържат само твърдения, които не са доказани. Основните доводи за отхвърляне на всеки един от методите е липса на информация относима към неговото приложение. Липсват данни по делото да е била събирана такава информация, по какъв начин е извършвана проверката и др. Напротив, митническият орган не е изяснил дори щетите на внесените автомобили, въз основа на които да може да направи обосновани заключения за идентичност или сходство или липса на такова на внесените стоки. От друга страна, проверката в системата МИСЗА, ако е извършена такава, поначало не изчерпва задължението на органа да провери приложимостта на посочените методи. Такава справка обхваща единствено националната база данни, а за приложението на методите по чл. 74, § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. се изисква събраната информация да касае цялата митническа територия на Съюза. Така в Решение № 2889/12.03.2024г. по адм.д. № 9117/2023г. ВАС сочи: „Митническият орган ...е изложил мотиви, според които в националната митническа информационна система (МИСЗА... не са открити данни за декларираните за режим допускане за свободно обращение стоки, които са идентични или сходни с процесната. При горните твърдения, митническият орган е следвало да се позове на сведения от базите данни, създадени и управлявани от митническите органи на другите държави членки или от службите на съюза. По тълкуването на чл. 31, § 1 от Митническият кодекс на Общността (отм.), съответстващ на чл. 74, § 3 от настоящия кодекс, СЕС е постановил Решение от 9 юни 2022 г. по дело C-599/20, „Baltic Master“ UAB, в което в т. 51, т. 54 и т. 55 приема, че данните, съдържащи се в национална база данни относно стоки, попадащи в същия код по ТАРИК и произхождащи от същия продавач като разглежданите стоки, представляват „налични данни“ в Съюза по

смисъла на чл. 31, § 1 МКО, които могат да се използват като основа за определяне на митническата стойност на разглежданите стоки...“. Всъщност опорочаването на първия от алтернативните методи опорочава и прибягването до всеки следващ, тъй като липсата на надлежни доказателства за неговата неприложимост поставя под съмнение прилагането на всеки следващ.

С оглед изложените съображения, оспореното митническо решение е незаконосъобразно и като такова е подлежащо на отмяна, а жалбата срещу същото е основателна, макар и не по всички от изложените в нея съображения, като в тази връзка не се споделят доводите, че оспореният акт е издаден при съществено процесуално нарушение като постановен след изтичане на срока по чл.19б,ал.1 ЗМ, защото този срок има инструктивен, а не преклузивен характер, като изтичането му не засяга законосъобразността на решението на митническия орган и не погасява правото на административния орган да упражни правомощията си и да издаде краен акт.

Предвид изхода на спора ответника следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя направените от същия разноски, каквото искане е направено своевременно в хода на делото. Съобразно представения списък на разноските се претендират такива в размер на 1350 лв., от които 50 лв. държавна такса и 1000 лв. адвокатско възнаграждение, което е заплатено в брой. Съдът въпреки направеното възражение за прекомерност, намира че не са налице основания за намаляване размера на адвокатското възнаграждение, тъй като същото макар и да надвишава минимума съобразно материалния интерес определен по чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения съобразно материалния интерес по делото, не може да се приеме, че е прекомерн. Така мотивиран, Административен съд София-град, III-то отделение – 7-ми състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „Амичи 2018“ ЕООД, [населено място], Решение № 32-622822 / 14. 11. 2023 г. на директора на Териториална дирекция Митница Б..

ОСЪЖДА Агенция Митници: [населено място], [улица], да заплати на „Амичи 2018“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски в размер на 1350 (хиляда триста и петдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: